

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΪ ΑΡΙΘΜ. 2/2009 ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ, συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 22 Ιανουαρίου 2009, στα επί της οδού Ακαδημίας 20 γραφεία του, υπό την προεδρεία της προέδρου Ελένης Τράϊου και με την παρουσία των τακτικών μελών Μιμής Τουφεξή, Μηνά Παπάζογλου, Γιώργου Δόγα, του αναπληρωματικού μέλους Χρήστου Γιαννακόπουλου, που αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό Γιάν. Κουτζουράδη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εξετάσει την έφεση του συν. Λάμπρου Σμαίλη κατά της υπΪ αριθμ. 2/2008 απόφασης του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Η από 22.05.08 έφεση του εκκαλουμένου συν. Λ. Σμαίλη κρίθηκε από το ΔΠΣ τυπικά βάσιμη, ως νόμιμη και εμπρόθεσμη.

Στη συνέχεια, το ΔΠΣ προχώρησε στην εξέταση της έφεσης κατΪ ουσίαν.

Η έγκληση της συν. Δημήτρη Τσιπούρα μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Επιθυμώ την πειθαρχική δίωξη του πρώην διευθυντή της εφημερίδας «Απογευματινή» και νυν στελέχους της εφημερίδας ΪΕλεύθερος ΤύποςΪ Λάμπρου Σμαίλη, για αντισυναδελφική συμπεριφορά και κατάχρηση του διευθυντικού δικαιώματος που είχε κατά την περίοδο Αυγούστου 2004, όταν με απέλυσε άνευ αιτιώδους αιτίας.

Οι λόγοι που προβλήθηκαν από αυτόν, ότι δήθεν ήμουν «ανεπαρκής» μετά από 22 χρόνια στον δημοσιογραφικό στίβο, εκτός από το γεγονός ότι δημιουργούν ερωτηματικά, καταστρατηγούν και το Καταστατικό της ΕΣΗΕΑ, το οποίο είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να τηρούμε σε όλες τις δραστηριότητές μας.

Εκτιμώ ότι μειωτικές συμπεριφορές προς συναδέλφους που μένουν ατιμώρητες λειτουργούν ως πολιορκητικός κλοιός για την άλωση

του επαγγέλματός μας και την πλήρη απαξίωσή του.

Επιτέλους, οι συνάδελφοι που αναλαμβάνουν διευθυντικές θέσεις σε έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα ας αποφασίσουν με ποιους είναι. Σας επισυνάπτω την ένορκη κατάθεση του κ. Λάμπρου Σμαίλη και την απόφαση του δικαστηρίου για να κρίνετε με ενάργεια την οποιαδήποτε απόφασή σας.

Περισσότερο υλικό μπορεί να αντλήσετε από το αρχείο του Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, στην οποία προσέφυγα δύο φορές εναντίον του κ. Σμαίλη, ως συνδικαλιστικός εκπρόσωπος και μία ως απολυμένος στις 31.08.04».

Για την υπόθεση αυτή, το ΠΠΣ εξέδωσε την υπ□ αριθμ. 2/2008 απόφασή του με την οποία έκρινε ομόφωνα πειθαρχικά ελεγκτέο τον εφεσιβάλλοντα και στον οποίο επέβαλε με ψήφους 4 έναντι 1 ποινή προσωρινής διαγραφής 1 έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Το μέλος που μειοψήφησε πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 9 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Το ΔΠΣ κάλεσε τον εφεσιβάλλοντα και τον εγκαλούντα για διευκρινίσεις.

Ο εγκαλών συν. Δημήτρης Τσιπούρας ενώπιον του ΔΠΣ ανέφερε μεταξύ άλλων τα παρακάτω:

«Ό,τι έχω να πω το εκφράζω στην έγκλησή που έχει κατατεθεί με αριθμό πρωτ. 2139/08.01.07. Έχω να προσθέσω ότι κάποιες αντισυναδελφικές πράξεις θα πρέπει να λαμβάνονται πολύ σοβαρά υπόψη από τα όργανα της ΕΣΗΕΑ, γιατί οι καιροί επιβάλλουν τουλάχιστον να τηρούμε τους ηθικούς κώδικες της δεοντολογίας μας».

Ο εφεσιβάλλον συν. Λάμπρος Σμαίλης παρέπεμψε στο υπ□ αριθμ. πρωτ. 1094/24.06.08 υπόμνημά του, όπου υποστηρίζει την έφεσή του και αναφέρει μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«□1. Η απόφαση του εγκαλούντος Δημητρίου Τσιπούρα είναι απόφαση που αφορά την ιδιοκτησία της εφημερίδας και όχι εμένα ως διευθυντή. Δεν απέκρυψα ποτέ τη γνώμη μου για τον τρόπο εργασία του εγκαλούντος, η οποία δεν ήταν θετική. Τούτο, όμως, συνέχεται προς το δικαίωμά μου να εκφέρω γνώμη για θέματα της εφημερίδας της οποίας ήμουν διευθυντής, ακόμη κι αν αυτά

αφορούν το προσωπικό. Η τυχόν απόκρυψή της θα προσέκρουε σε αρχές που πρέπει να ακολουθούν όλοι οι δημοσιογράφοι.

2. Εν όψει της εκδίκασης της αγωγής του Δημητρίου Τσιπούρα κατά της ιδιοκτήτριας της εφημερίδας «Απογευματινή» ΑΕ με την επωνυμία «Εκδόσεις Απογευματινή ΑΕ» ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών δεν κατέθεσα ως μάρτυς, αλλά βεβαίωσα ενόρκως ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθηνών Στυλιανής θυγατρός Νικολάου Σαντοριναίου-Γεωργιάδου στις 03.10.05 επί των θεμάτων της αγωγής.

3. Κατά το χρόνο της ένορκης βεβαίωσης, και όπως βεβαίωσα σχετικώς, δεν εργαζόμουν πλέον στην εφημερίδα «Απογευματινή». Συνεπώς δεν μπορεί να αποδοθεί η στάση μου σε εξάρτησή μου από την εναγομένη.

4. Με την ένορκη αυτή βεβαίωση περιέγραψα το περιεχόμενο της σύμβασης εργασίας που συνέδεε τον εγκαλούντα με την εναγομένη, όπως το αντιλήφθηκα ο ίδιος όσο χρόνο συνυπήρξαμε στην εφημερίδα, αλλά και για τους λόγους που κατά τη γνώμη μου οδήγησαν στην απόφαση για την απόλυσή του και ανάγονται σε πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του ή και στον χαρακτήρα του. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνονται και αληθή συμβάντα που πιστεύω ότι ήταν κρίσιμα για την καταγγελία. Η έκφραση της γνώμης μου δεν είναι πειθαρχικώς κολάσιμη πράξη, επειδή τα πολιτικά δικαστήρια έκριναν ότι όσα αποδόθηκαν στον εγκαλούντα δεν ήταν βλαπτικά για την εφημερίδα.

5. Σε καμία περίπτωση όμως τα όσα βεβαίωσα ενόρκως δεν συνιστούν ασύστατες κατηγορίες.

6. Κανένα από τα αποδιδόμενα σε μένα πειθαρχικά παραπτώματα δεν έλαβε χώρα σε δημόσιο χώρο ή στον χώρο εργασίας.

7. Δεν ασχολήθηκα καθόλου με τη συνδικαλιστική δράση του εγκαλούντος, που σύμφωνα με τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων είχαν αποφασιστική σημασία στην απόφαση της ιδιοκτήτριας για την καταγγελία της σύμβασης εργασίας.

8. Από τη δική μου ένορκη βεβαίωση το Εφετείο Αθηνών (φύλλο 7ο της απόφασης 6161/2007) άντλησε τα επιχειρήματά του για την «πολυετή προσφορά» του εγκαλούντος και την «αναμφισβήτητη γνώση εκ μέρους του του αντικειμένου». Δηλαδή το Εφετείο Αθηνών αναγνωρίζοντάς μου αντικειμενικότητα στην εκφορά

κρίσεων για τον εγκαλούντα, οδηγήθηκε στην κρίση του.

9. Κανένα από βεβαιωθέντα εκ μέρους μου γεγονότα δεν κρίθηκε από τα πολιτικά δικαστήρια αναληθές.

10. Το ΠΠΣ έκρινε ότι η απόλυση του εγκαλούντος αποφασίσθηκε χωρίς ουσιαστικό λόγο, παραγνωρίζοντας όμως ότι κανένας μάρτυρας από αυτούς που πρότεινε ο εγκαλών δεν προσήλθε ενώπιον του ΠΠΣ προς απόδειξη των ισχυρισμών του, ότι αντίθετα οι μάρτυρες και συνάδελφοι Γ. Μαντέλας και Π. Μανδραβέλης βεβαίωσαν ότι ο εγκαλών με την εργασιακή του συμπεριφορά (διάρκεια ημερήσιας απασχόλησης, μετάθεση της εργασίας του σε άλλους συναδέλφους του κλπ) είχε προκαλέσει προβλήματα στον χώρο εργασίας που προκάλεσαν την απόφαση της απόλυσης και ότι από τη δική μου απολογία επιβεβαιώθηκε η κρίση μου για τη βασιμότητα των λόγων απολύσεως».

Ο μάρτυρας του εγκαλούντος συν. Γιάννης Μαθιουδάκης, κατέθεσε για την υπόθεση τα εξής:

«Εγώ ήμουν στην «Απογευματινή» επί τριάντα χρόνια και στο διάστημα από το 1985 έως και το 2004 διετέλεσα αρχισυντάκτης και διευθυντής σύνταξης. Ο συν. Δημ. Τσιπούρας αυτό το χρονικό διάστημα που εργάστηκε στην «Απογευματινή», υπήρξε ιδιαίτερα παραγωγικός, αποδοτικός και απόλυτα συνεπής στις υποχρεώσεις του. Θεωρώ ότι η απόλυσή του είναι απόλυτα αντίθετη με τα επαγγελματικά προσόντα και τη συμπεριφορά του εγκαλούντος. Ο συν. Τσιπούρας σε όλη τη διαδρομή του, όχι μόνο στην «Απογευματινή», αλλά και στις άλλες εφημερίδες που εργάστηκε, συνέδεσε το όνομά του με δημοσιογραφικές επιτυχίες, αλλά και έντιμη και απόλυτα συναδελφική συμπεριφορά. Ίσως η αδιαπραγμάτευτη και σωστή παρουσία του στο χώρο απετέλεσαν «καρφί» για την τότε διεύθυνση και την τότε εργοδοσία.

Ερ.: Ο εγκαλούμενος υποστηρίζει ότι ο συν. Τσιπούρας δεν ανταποκρινόταν στις υποχρεώσεις του ρεπορτάζ και συγκεκριμένα ότι «πολλές φορές έφευγε το απόγευμα και άφηνε ακάλυπτη την εφημερίδα από ειδήσεις». Τι γνωρίζετε γι' αυτό;

Απ.: Αυτό είναι απόλυτα αναληθές καθόσον ο συνάδελφος βρισκόταν σε διαρκή επικοινωνία με την εφημερίδα και πολλά βράδια βρισκόταν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες εκεί για να

καλύψει την κυριακάτικη έκδοση. Στην εποχή που [αποθεώνεται] η κινητή τηλεφωνία είναι τουλάχιστον -κατ' επιεική έκφραση- κωμικό να επικαλούμαστε ότι δεν βρισκόταν ο αρμόδιος συντάκτης εκεί.

Ερ.: Κατά τη γνώμη σας, ποιοι ήταν οι λόγοι της απόλυσης του συν. Τσιπούρα;

Απ.: Η απόλυση ήταν στα πλαίσια της [γενναίας εκκαθάρισης] που επεβλήθη την εποχή εκείνη στην εφημερίδα και σίγουρα η παρουσία του Τσιπούρα, πέρα από την οικονομική επιβάρυνση, είχε να κάνει και με το γεγονός ότι ο Τσιπούρας είχε άποψη, είχε θέση, στοιχεία τα οποία δεν ήταν αρεστά».

Ο εφεσιβάλλων συνάδελφος δεν πρότεινε μάρτυρες.

Το ΔΠΣ σύμφωνα με το Καταστατικό και τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας των Π.Σ., κάλεσε σε απολογία τον εφεσιβάλλοντα. Ο εφεσιβάλλων συν. Λ. Σμαίλης δήλωσε να ληφθεί ως απολογητικό υπόμνημα το υπ' αριθμ. πρωτ. 1094/24.06.08 έγγραφό του.

Κατόπιν τούτων, το ΔΠΣ αφού έλαβε υπόψη του την μαρτυρική κατάθεση, την απολογία του εφεσιβάλλοντος και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαινεται ως ακολούθως:

Η ενέργεια του εφεσιβάλλοντος να καταθέσει με ένορκη βεβαίωση υπέρ της εργοδοσίας και εναντίον του εγκαλούντα, που διεκδικούσε δικαστικά τα εργασιακά του δικαιώματα είναι αντίθετη με τη δεοντολογία (18/03, 23/03, 20/05, 15/06 ΠΠΣ και 4/06 ΔΠΣ).

Πέραν όμως αυτού η όλη συμπεριφορά του έναντι του εγκαλούντα συναδέλφου στο πλαίσιο της επαγγελματικής συνεργασίας τους στην εφημερίδα «Απογευματινή» ήταν πράγματι αντιδεοντολογική. Ουσιαστικά οδήγησε στην απόλυσή του, η οποία τελικά ακυρώθηκε από το Εφετείο Αθηνών, που στην υπ' αριθμ. 6161/07 απόφασή του μεταξύ άλλων σημειώνει:

«Όι αποφάσεις αυτές του διευθυντή είχαν ως άμεση συνέπεια αφενός τη μείωση των αποδοχών του ενάγοντος και αφετέρου την επαγγελματική του υποβάθμιση, μεταβάλλοντας ουσιαστικά τους

όρους εργασίας με τους οποίους αυτός απασχολούνταν από την πρόσληψή του»

«Ο ενάγων κατήγγειλε στις 07.03.02, με υπόμνημά του προς την ΕΣΗΕΑ, ως παράνομη και αντισυμβατική τη συγκεκριμένη συμπεριφορά» με αποτέλεσμα να κληθεί από την ως άνω Ένωση (ΕΣΗΕΑ) ο προαναφερόμενος διευθυντής της εφημερίδας, Λάμπρος Σμαίλης, προκειμένου να του γίνουν κάποιες συστάσεις. Τούτο είχε ως αποτέλεσμα η συμπεριφορά του τελευταίου προς τον ενάγοντα να γίνει πλέον εμφανώς εχθρική»

«Από τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι η ως άνω καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του ενάγοντος οφειλόταν αποκλειστικά στη δυσαρέσκεια που προκάλεσαν οι παραπάνω ενέργειες διαμαρτυρίας αυτού, στα πλαίσια της άσκησης της νόμιμης συνδικαλιστικής του δράσης και υπαγορεύτηκε από λόγους εκδίκησης προς το πρόσωπό του»».

Ούτε η προπεριγραφόμενη αντιδεοντολογική συμπεριφορά μπορεί να αγνοηθεί για το λόγο πως στην ένορκη βεβαίωσή του ο εφεσιβάλλων είχε κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, για την πολυετή προσφορά του εγκαλούντα και τη γνώση του αντικειμένου, αλλά με σαφή θέση ότι δεν ήταν συνεπής στα καθήκοντά του, κάτι που απέρριψε το δικαστήριο.

Ως εκ τούτου, το ΔΠΣ απορρίπτει ομόφωνα κατ' ουσίαν την έφεση του εφεσιβάλλοντος συν. Λάμπρου Σμαίλη. Τον κρίνει παμψηφεί πειθαρχικά ελεγκτέο, κατά το κατηγορητήριο.

Ως προς την ποινή, επιβάλλει τη διατήρηση της πρωτόδικης ποινής, δηλαδή την προσωρινή διαγραφή 1 έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Πέμπτη, 05.03.09.

Η πρόεδρος

Η

γραμματέας

Ελένη Τράϊου

Μαρία

Χριστοφοράτου